

Linda Pirson over het euthanasietraject van haar zoon Marciano (28):

‘Ik heb een speciale band met het expertisecentrum.’

Tijdens het euthanasietraject van haar zoon beloofde ze hem: als ik iets kan betekenen om het taboe rondom euthanasie voor zwaar gehandicapte jongeren te doorbreken, dan doe ik dat. Nu is Linda Pirson het nieuwe gezicht van de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie (VVEE).

Na de dood van Marciano (28) in 2019 werd ze vriend van het expertisecentrum. “Zijn euthanasie was een hele mooie ervaring. Mensen vinden het raar als ik dit zeg. Maar ondanks dat ik mijn kind moest loslaten, ben ik blij dat hij op een integere manier is gegaan. De dokter en de verpleegkundige hebben zijn doodswens serieus genomen, professioneel onderzocht en buitengewoon liefdevol begeleid. Marciano stierf in z'n eigen bed. Thuis. Omringd door zijn familie. Alles was perfect voorbereid. Het behandelend team verdient een dikke chapeau.” Toen ze werd gevraagd of ze het nieuwe gezicht van de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie wilde worden, twijfelde ze geen moment. “Ik heb een speciale band met het expertisecentrum. Marciano wilde dood, het was zijn beslissing, zijn keuze, daar sta ik voor.”

Tranen

Natuurlijk, ze schrok toen hij het haar vertelde. “Maar ik begreep hem ook meteen. Tijdens de geboorte liep hij een zware hersenbeschadiging op, waardoor hij niet zelfstandig kon leven. Hij zat gevangen in z'n lijf. ‘Mijn lichaam is een kooi’, zei hij zelf. Ik heb hem achtentwintig jaar lang vierentwintig uur per dag verzorgd. Opstaan. Douchen. Plassen. Eten. Drinken. Overal had hij hulp bij nodig. Alleen met zijn hoofd was niks mis. Een verpleegkundige zei: ‘Het is jammer dat Marciano zoveel begrijpt’. Op een ochtend, toen ik hem naar de woonvorm bracht, waar hij wilde proberen zijn eigen plekje te vinden, barstte hij in tranen uit: hij realiseerde zich dat hij oud moest worden en dood zou gaan in een zorginstelling. Mijn hart brak. Niet de euthanasie, maar dit moment was het meest verdrietige in ons leven. Ik heb hem afgezet, ben op een bankje in het park gaan zitten en heb gehuild, heel onbedaarlijk hard gehuild, omdat ik wist dat hij gelijk had.”

Vastberaden

Twee jaar later vroeg Marciano zijn huisarts om euthanasie. Die wilde het verzoek niet oppakken. “Dat was een grote teleurstelling. Marciano had een goede band met de huisarts en wilde het liefst door hem worden

geholpen, ook omdat hij wist dat het traject anders veel langer ging duren. Hij had gehoopt dat het snel zou gaan.”

‘Achter elke doodswens zit een verhaal.’

“Achteraf zijn we blij dat de huisarts het niet deed. Hierdoor hebben we nog acht maanden de tijd gekregen om met elkaar mooie dingen te doen. We hebben alles kunnen zeggen. Als moeder was ik dankbaar voor deze extra tijd; voor Marciano duurde het te lang. De onzekerheid vrat aan hem. Hij viel acht kilo af en hij werd somber: ‘Waarom mag ik niet dood, mama? Ik ben moe.’ Als euthanasie niet mogelijk was, zou hij stoppen met eten en drinken. Hij was vastberaden. Ik checkte regelmatig of hij twijfelde. Op een gegeven moment zei hij: ‘Ik wil niet meer dat je het vraagt, ik blijf bij mijn beslissing.’”

Onderschat

Linda Pirson steunde haar zoon onvoorwaardelijk. “Vanaf dag één ben ik achter hem gaan staan. Gesprekken met artsen, de inschrijving bij het expertisecentrum, de uitvaart, alles hebben we samen geregeld. Het draaide om Marciano. Mijn man Errol, Marciano's tweelingbroer Ricardo en ik zeiden: niet huilen waar Marciano bij is. We wilden niet dat hij ons verdriet zag. Ik heb nog geen traan gelaten. We wilden hem niet met een schuldgevoel laten gaan. Op een ochtend, toen ik hem douchte, vroeg hij: ‘Mam, je gaat je kind verliezen, dat weet je toch wel?’ ‘Dat weet ik schat’, antwoordde ik. Maar ik wist helemaal niet hoe dat voelde. Kon ik overzien wat zijn dood betekende? Heel eerlijk: nee, ik heb het onderschat.” Af en toe spookt het door haar hoofd: zou het anders zijn gelopen als hij van kleins af in een zorginstelling had gewoond? Dan had hij niet beter geweten en misschien nog geleefd? Maar ze weet ook zeker: “We hebben het samen heel erg goed gehad. Marciano was blij met ons en wij met hem.” [Lees verder op pagina 2 →](#)

‘Marciano wilde dood, het was zijn beslissing, zijn keuze, daar sta ik voor.’

Toen ze werd gevraagd of ze het nieuwe gezicht van de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie wilde worden, twijfelde Linda Pirson geen moment. Foto: Martijn Beekman

In dit nummer

Motie Paulusma (D66)
Erkenning voor consultants van Expertisecentrum Euthanasie

Bestuurswissel
Trudy van den Berg nieuwe voorzitter stichting VVEE

Even mailen met ...
Onno Bosma over de suïcide van oud-politica Ella Vogelaar

Vriendenbijeenkomst
‘Goed georganiseerd. Indrukwekkend.’

vervolg interview → Marciano's doodswens riep onvermoede reacties op. Haar toenmalige werkgever reageerde heel fel: 'Wat een egoïst! Je hebt hem zo lang verzorgd en nu denkt hij: ik ga!'. Later bood hij zijn excuses aan. Op verzoek van het expertisecentrum werkte Pirson mee aan diverse mediapublicaties. Onder een artikel in *De Telegraaf* schreef iemand online: 'Dus dat betekent dat je alle gehandicapten maar een spijtje moet geven?' Pirson: 'Mensen kijken alleen maar vanuit hun eigen perspectief. In onze omgeving had vrijwel niemand in de gaten hoe hulpbehoevend Marciano was. Hij verplaatste zich in een elektrische rolstoel, zag er gesoigneerd uit en maakte grapjes. Schijn bedriegt, zei hij. 'Als ik buiten ben lach ik, maar thuis ben ik eenzaam.' Toen de SCEN-arts hem vroeg: 'Andere jongens zoals jij willen wel leven, waarom jij niet?', was zijn antwoord: 'Ik ben niet die andere jongens, ik ben Marciano.'

Paniek

Het eerste jaar na zijn overlijden viel het verdriet nog mee, vertelt ze. "We waren dankbaar dat Marciano zelf de keuze heeft kunnen maken en we waren euforisch over de prachtige uitvaart, die precies verliep zoals hij het had bedacht. Ik miste mijn zoon, maar mijn blijdschap voor hem overheerste. Pas na dat eerste jaar ging ik flink onderuit. We moesten ons gezin weer op de rails krijgen en dat was echt verdomd moeilijk. Met zijn beperking heeft Marciano ons gevormd als bijzonder gezin en pas achteraf merkte ik hoeveel zorg ik heb verleend. Het ging automatisch, ik heb het altijd als gewoon ervaren, zijn handicap was totaal geen probleem. En toen, ineens was het stil. Mijn hele basis viel weg. Ik raakte in paniek en herkende mijzelf niet meer. 'Maar hij wilde het toch zelf', zeiden mensen. Alsof je dan niet verdrietig mag zijn! Of: 'Als je had geweten dat je zoveel

pijn zou hebben, had je hem dan ook gesteund?' Wat een vraag! Natuurlijk!"

Sprongetjes

Het leven is geen feestje meer, zegt ze ruim vier jaar na de euthanasie. "Het gemis blijft, ik ben niet meer compleet, maar mijn emoties zijn in evenwicht. Ik ben heel blij dat Errol en ik elkaar weer hebben teruggevonden. We zijn tweeënveertig jaar samen. Vorig jaar was ik bang dat we het niet zouden redden. Gelukkig hebben we niet ook ons huwelijk nog laten stranden, dat zou Marciano niet gewild hebben. Errol rouwt op zijn eigen manier en ik push hem niet meer. In september gingen we voor het eerst weer samen een weekje op vakantie. Ik zag er tegenop, het was wennen, maar het was ook geweldig. Mijn hart maakt weer sprongetjes." Haar therapeute zei daarna: 'Ik zie Linda weer, in plaats van de verdrietige moeder van Marciano.'

Begrip

Haar verhaal en portret komen op de folder van de stichting VvEE en op banners bij vriendenbijeenkomsten. Het interview en de fotoshoot vinden op haar uitdrukkelijke verzoek plaats in Den Haag, waar het kantoor van Expertisecentrum Euthanasie is gevestigd. "Ik woon in Maastricht. Zes uur heen en weer, die tijd kunnen jullie beter besteden. Ik ben zo blij dat het expertisecentrum er is. Euthanasie voor jongens als Marciano is een taboe; ik hoop dat er meer begrip komt. Achter elke doodswens zit een verhaal. Natuurlijk probeer je iedereen in leven te houden, maar in sommige gevallen is euthanasie een mooie dood. Voor Marciano was het de beste oplossing."

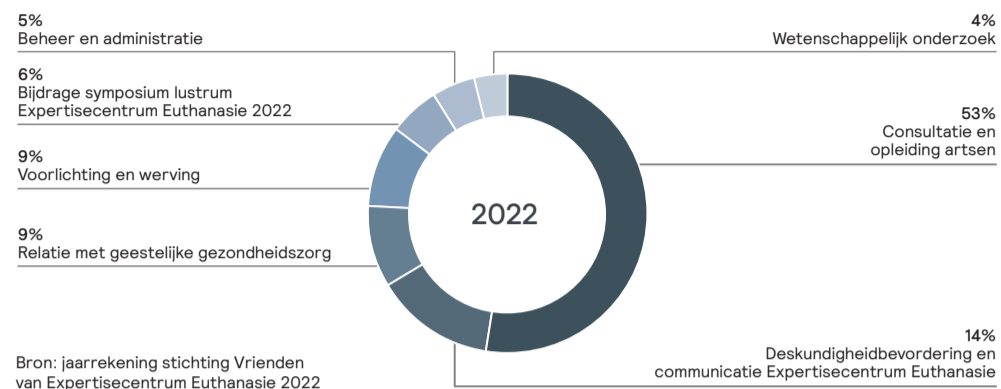
Het interview met Marciano Pirson, negen dagen voor zijn euthanasie leest u via de QR-code.

Wat doen we met uw steun?

Als u ons steunt, wilt u natuurlijk weten wat er met uw donatie(s) gebeurt. De jaarrekeningen van de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie vindt u op de website: expertisecentrum euthanasie.nl/feiten-en-cijfers. Hier kunt u ook de statuten lezen.

Bestedingen van de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie in 2022, in procenten

Motie Paulusma (D66) aangenomen

Erkenning voor consultants

De motie van D66-kamerlid Wieke Paulusma, waarin zij steun vraagt voor de consultatiefunctie van Expertisecentrum Euthanasie, werd op 25 oktober 2023 met een ruime Kamermeerderheid aangenomen. Het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) gaat nu onderzoeken hoe de consultatiefunctie voor zorgprofessionals structureel kan worden georganiseerd. "Gebrek aan kennis bij de eigen behandelaar en de lange wachttijden bij Expertisecentrum Euthanasie worden vaak genoemd als obstakels in goede zorg voor patiënten die psychisch uitzichtloos lijden. Ik hoop hier met deze aangenomen motie verbetering in te

realiseren. Ik zal de voortgang scherp in de gaten houden", schrijft Paulusma op LinkedIn. Investeren in kennisbevordering is essentieel. En met hulp van een consultant kunnen meer artsen euthanasieverzoeken van hun patiënten zelf oppakken, in plaats van ze door te sturen naar het expertisecentrum.

"Ook de Tweede Kamer ziet de meerwaarde van onze consultants en de expertise die wij als organisatie hebben opgebouwd", reageert Sonja Kersten, bestuurder van het expertisecentrum. "Er is veel vertrouwen dat wij onze kennis en ervaring goed over kunnen dragen."

Column

Leef mee met Willeke Stadtman, arts bij Expertisecentrum Euthanasie.

Vriend

Fragiel was ze. Ze zat op de bank, kussens in haar rug, plaid over haar benen en een boek in haar hand. Een eenvoudig boek, uitgezocht door een van haar dochters. Ze was nog steeds mooi, zag er jonger uit dan ze was. Het was niet zo moeilijk om in Maria de danseres te zien die ze vroeger was. Ze had gedanst in het ballet van Penney de Jager in de hoogtijdagen van AVRO's *Toppop*. Een mooi en rijk gevuld leven met Henk, de kinderen en de kleinkinderen. Nooit ziek geweest. Altijd gewerkt.

ze niet meer herkende. Ze raakte vervreemd van zichzelf, van haar man, haar kinderen. Geobsedeerd door de dood, de verlossing. Henk, die haar aanbad, hield continue toezicht. Wilde voorkomen dat ze zichzelf iets aan zou doen. Wilde alles proberen om haar beter te maken. Tot het besef kwam dat hij haar moest laten gaan. Tegen ons zei ze dat ze zich niets meer kon herinneren van alle opnames. Ze leefde in een hel, ze wilde vluchten, maar ze wist niet hoe. Ze hunkerde naar de dood. Het kon haar niet eens meer schelen dat ze haar dierbaren daarmee verdriet deed. Zo groot was de nood. Ze kreeg euthanasie op Valentijnsdag. De dag van de liefde, die ze voelde en kon uiten toen ze omringd door haar man en haar kinderen afscheid nam.

Een warme omhelzing op 30 juni 2023 tijdens een Vriendenbijeenkomst. Henk was vriend geworden. Ik was blij dat het hem goed ging. En hij was blij omdat hij net als alle vrienden een bijdrage levert aan de bekostiging van studiedagen, intervisiebijeenkomsten, en natuurlijk aan het werk van onze consultants.

Recent sprak ik Henk. Hij is ziek zonder uitzicht op verbetering. Of wij hem kunnen helpen?

De psychiaters stonden voor een raadsel.

Op haar 73e raakte ze van het ene op het andere moment diep depressief. Totaal van de wereld. Onze wereld was de hare niet meer. Tijdens de opname van negen maanden doorliep ze het hele depressieprotocol: alle denkbare medicatie en vierentwintig elektroshocks die haar geheugen beschadigden. Niets hielp. De psychiaters stonden voor een raadsel: niemand snapte de oorzaak van de plotselinge kortsluiting in haar brein. En nu was er niets over van wie zij ooit was. Ze was verworpen tot iemand die

Vraag & Antwoord

Wie besluit welke projecten de stichting VvEE financiert?

De stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie (VvEE) onderhoudt nauw contact met Expertisecentrum Euthanasie. Het bestuur van de stichting vergadert minstens vier keer per jaar met de bestuurder van het expertisecentrum, Sonja Kersten. Tijdens deze vergaderingen worden lopende projecten en nieuwe voorstellen besproken en wordt er gezamenlijk besloten welke projecten financiële ondersteuning (blijven) ontvangen. De

besluitvorming is gebaseerd op transparantie. Expertisecentrum Euthanasie geeft gedetailleerde informatie over lopende en voorgestelde projecten, inclusief doelstellingen, begrotingen en verwachte impact. Het bestuur van de stichting VvEE zorgt ervoor dat elke donatie op een zinvolle manier wordt besteed: elk nieuw project wordt zorgvuldig beoordeeld voordat het financiering ontvangt.

EE en NVVE, wat is eigenlijk het verschil?

Expertisecentrum Euthanasie (EE) werd in 2012 opgericht door de Nederlandse Vereniging voor Vrijwillige Euthanasie (NVVE). Inmiddels zijn het onafhankelijke organisaties, die weliswaar los van elkaar staan, maar graag met elkaar samenwerken. De NVVE is een belangenvereniging die strijdt voor meer keuzevrijheid rondom het levenseinde, terwijl Expertisecentrum

Euthanasie (EE) zich concentreert op het faciliteren en waarborgen van zorgvuldige euthanasiezorg binnen de bestaande wettelijke kaders. Veel vrienden van het expertisecentrum zijn ook NVVE-lid. Destijds werd de oprichting van het expertisecentrum, de toenmalige Levensindekliniek, bekostigd met extra giften van NVVE-leden.

Heeft u ook een vraag voor Expertisecentrum Euthanasie? Mail vrienden@expertisecentrum euthanasie.nl. U krijgt altijd persoonlijk antwoord en mogelijk staat uw vraag de volgende keer in deze rubriek.

Onno Bosma

In zijn pas verschenen boek *De jas met alle kleuren* schrijft Onno Bosma over de suïcide van zijn levenspartner en oud-politica Ella Vogelaar. Zijn lezing tijdens de vriendenbijeenkomst op 28 oktober 2023 maakte indruk. Waarom is hij vriend van de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie?

“Ruim vier jaar geleden bracht mijn levenspartner Ella Vogelaar zich om het leven door het slikken van opgespaarde anti-depressiepillen. Toen ik na een verjaardagsvisite thuiskwam trof ik haar aan, vredig liggend op de bank in haar werkkamer. Later leerde ik dat zij en ik geluk hadden met het rustige overlijden: de methode is allesbehalve veilig.

Twee maanden eerder vroeg ze me of ik haar zou willen helpen wanneer het niet langer meer ging. Ze had haar hele leven periodes van diepe depressies en met het ouder worden kwamen die vaker terug. Ik sloot mijn hulp niet uit, maar vond dat ze eerst de medicatie moest hervatten waarmee ze een half jaar eerder was gestopt. Dat vond ze moeilijk. Ze moest het leven toch zonder pillen aankunnen?

We hebben de jaren voor haar overlijden goed met elkaar kunnen praten over haar periodiek terugkerende doodswens. Euthanasie volgens de voorschriften kwam daarbij nooit ter sprake. Als ze het deed moest het onder haar eigen regie gebeuren. Voor een autonome vrouw als Ella sprak dat vanzelf. De huidige praktijk maakt dat echter moeilijk.

‘Twee maanden eerder vroeg ze me of ik haar zou willen helpen.’

Na Ella's dood is het voor mij duidelijker geworden hoeveel beter het voor ons allebei was geweest als we haar overlijden met elkaar hadden meegemaakt. Niet in de eenzaamheid waarin ze haar laatste uren moet hebben verkeerd. Ik ondersteun daarom alle stichtingen en verenigingen die de drempel willen verlagen om bij zwaar psychisch lijden uit het leven te stappen, ook als iemand in de ogen van medici ‘nog niet is uitbehandeld.’”

Opgevangen

‘Ik ben zelfs lid van een euthanasieclub.’

Zangeres Anouk over haar verhoogde kans op dementie

‘Patiënten bespreken levenseindewensen niet zo snel met een waarnemer.’

Huisarts Sacha Smits over freelance huisartsen

‘Praten over euthanasie blijkt vaak levenshulp.’

Psychiater Cassandra Zuketto

‘Ik neem mijn hoge hoed af voor dit moeilijke, maar mooie werk!’

Patiënt Expertisecentrum Euthanasie

De bestuurswissel leidt niet tot grote koerswijzigingen, “eerder consistentie”. Foto: Martijn Beekman

Pieters Swildens draagt voorzitterschap over aan Trudy van den Berg

‘We hebben een stevig fundament gebouwd met elkaar.’

Wisseling van de wacht binnen het bestuur van de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie (VvEE): na de maximale zittingstermijn van acht jaar, draagt Pieter Swildens (78) per december het voorzittersstokje over aan secretaris Trudy van den Berg (65). “Met pijn in het hart, maar vol vertrouwen.”

Het financieel mogelijk maken van de inzet van consultants, de nascholing van medewerkers van het expertisecentrum en artsen in het land, het aantrekken van relatiebeheerders voor GGZ-instellingen en de eerstelijnszorg: het zijn wapenfeiten waar scheidend voorzitter Pieter Swildens trots op is. “Als VvEE hadden we ons als doel gesteld om het bestaan van Expertisecentrum Euthanasie te garanderen zonder financiële zorgen. Ik ben blij dat dit lukt. We hebben een stevig fundament gebouwd met elkaar.”

Fenomeen

Vanaf de oprichting is Swildens betrokken bij de VvEE, eerst als donateur en vrijwilliger en sinds 2015 als bestuursvoorzitter. “Het is voor mij zo vanzelfsprekend dat ik de regie mag houden over mijn eigen leven, dat ik me direct betrokken voelde.” Hij kan zich goed herinneren hoe de donaties van de vrienden aanvankelijk bedoeld waren voor de primaire zorg van de – toen nog – Levenseindekliniek. “Verzekeraars, huiverig voor dit nieuwe fenomeen, wilden de euthanasiezorg niet vergoeden. Maar toen duidelijk werd hoe oprecht, integer, legaal en toetsbaar de euthanasiezorg verleend werd, waren zij om. Daarmee konden we onze middelen dus voor andere waardevolle doelen aanwenden.”

Anders

Trudy van den Berg – net zo gegrepen door het doel en de opzet van de organisatie – voegde zich eind 2016 bij het bestuur. “Ik heb nagenoeg mijn hele loopbaan in de zorg gewerkt en

vaak genoeg gezien hoe levens op een onwaardige manier kunnen eindigen. Dat kan anders, heb ik altijd gedacht en ik ben me in gaan zetten voor eigen regie rondom het sterfbed. Dit doe ik via de VvEE en de NVVE, waar ik deel uitmaak van de Leden-adviesraad.”

Werven

Om nog sterker te staan, gingen Swildens en Van den Berg op zoek naar drie medebestuurders die elkaar goed aanvullen. Het vijfköppige bestuur functioneert sindsdien als een geoliede machine, met Van den Berg steeds meer in de rol van plaatsvervangend voorzitter. Dat zij het stokje overneemt, zal dus niet voor grote koerswijzigingen zorgen, verwachten beiden: “eerder voor consistentie”.

‘Welke belangrijke nieuwe ontwikkelingen omarmen we?’

Van den Berg zal de VvEE niet langer aanvoeren dan een jaar, omdat dan ook haar maximale termijn erop zit: “Daarom zijn we nu druk met de selectie van nieuwe bestuursleden.”

Prioriteit

Een andere prioriteit is de werving van nieuwe vrienden. Swildens: “Het expertisecentrum is zo hard gegroeid in hoeveelheid hulpvragen en aanbod van expertise en zorg. Om dit te

ondersteunen hebben we meer vrienden nodig. Te meer omdat het grootste deel van onze vrienden tot de oudste generatie behoort en niet het eeuwige leven heeft.” Daarom is het van groot belang dat zich extra donateurs gaan melden.”

Omarmen

Hoopvol is de ontwikkeling dat zorgverzekeraars overwegen om de inzet van de consultants door het expertisecentrum te gaan vergoeden. Van den Berg: “Dit zou betekenen dat er geld vrijkomt voor andere doelen. Ik kijk ernaar uit om daar samen met ons bestuur en het expertisecentrum over na te denken. Welke belangrijke nieuwe ontwikkelingen omarmen we?”

Het VvEE-bestuur bestaat momenteel uit:

Na het afzwaaien van Pieter Swildens bestaat het bestuur momenteel uit Trudy van den Berg, Marijke van Moll, Hans de Haan en Riet van Tuil.

‘Goed georganiseerd. Indrukwekkend.’

Ook in 2023 werden de Vriendenbijeenkomsten goed bezocht en gewaardeerd. Bezoekers gaven hoge cijfers, gemiddeld zelfs een 9. Daar zijn we natuurlijk hartstikke trots op.

Er was ook ruimte voor feedback. Veel vrienden verwoordden de wens voor een bijeenkomst dichterbij huis; Driebergen ligt weliswaar centraal, maar vanuit Groningen, Limburg of Zeeland blijft het een hele reis. Daarnaast werd duidelijk dat de behoefte aan informatie over euthanasie bij dementie en bij een stapeling van ouderdomsaandoeningen groot is. Daarom staan deze thema's in 2024 centraal tijdens vier regionale bijeenkomsten verdeeld over het land.

Het onderwerp nalatenschappen vond men over het algemeen interessant maar moet wel apart worden aangeboden, zodat vrienden zich hier desgewenst voor

kunnen aanmelden. Natuurlijk gaan we kijken hoe we dit kunnen realiseren. Tot slot werd de bijeenkomst *Euthanasie bij psychisch lijden* goed ontvangen. Omdat hier veel aandacht voor is binnen Expertisecentrum Euthanasie kan dit onderwerp ook in 2024 niet ontbreken.

De exacte datums en locaties volgen begin volgend jaar. Hou de website in de gaten: expertisecentrum euthanasie.nl/vrienden.

De bijeenkomsten kunt u ook online bijwonen of terugkijken op de website en via de QR-code.

Vriendenbijeenkomst in Driebergen. Foto's: Martijn Beekman

Steun ons: word vriend.

Met uw hulp kunnen wij

- De continuïteit van euthanasiezorg garanderen
- Interne ontwikkelingen van Expertisecentrum Euthanasie ondersteunen
- (Huis)artsen begeleiden bij euthanasietrajecten
- Nascholing voor (huis)artsen aanbieden
- Wetenschappelijk onderzoek doen
- Voortdurend werken aan maximale zorgvuldigheid
- Kennis over euthanasie en levenseinde bij vrienden versterken

Als vriend ontvangt u uitnodigingen voor vriendenbijeenkomsten met actuele thema's. Ook krijgt u drie keer per jaar de nieuwsbrief *Vrienden voor het Leven* toegestuurd, met nieuws en informatie over de euthanasiezorg en ontwikkelingen bij Expertisecentrum Euthanasie.

Doneer via NL36 TRIO 0391 1048 45 t.n.v. Stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie o.v.v. 'gift'. Elke bijdrage is van harte welkom.

Stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie heeft een ANBI-status, waardoor uw donatie fiscaal aftrekbaar is en uw steun voor honderd procent ten goede komt aan Expertisecentrum Euthanasie.

Meer informatie over donaties, schenkingen, legaten en erfstellingen vindt u op onze website: expertisecentrum euthanasie.nl/vrienden.

Ook vriend worden? Schrijf u in via expertisecentrum euthanasie.nl/vriend-woorden. U kunt ook de QR-code gebruiken.

‘Elk verzoek verdient het om gehoord te worden.’

Madeleine van Kampen, coördinator stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie:

‘Ik ben er voor u.’

Coördinator Madeleine van Kampen is het aanspreekpunt van de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie. “Ik ben er voor u. Wanneer u vragen heeft over ons werk, ideeën wilt delen, meer informatie wilt over nalaten aan de stichting of gewoon een goed gesprek wilt, dan ben ik bereikbaar via de Vriendenadministratie: 070 891 26 21. Of stuur een e-mail naar vrienden@expertisecentrum euthanasie.nl. Uiteraard ben ik aanwezig op de vriendenbijeenkomsten; zien we elkaar daar?”

Als mantelzorger van haar vader ervaarde ze hoe belangrijk het is om over je eigen

weg te kunnen beslissen. “Door zijn ziekte was dit niet altijd mogelijk of het werd door zorgverleners niet gerespecteerd. Ik bewaakte zijn wensen door het gesprek aan te gaan, naar mijn vader te luisteren en hem serieus te nemen. In mijn ogen is dat wat onze vrienden ook verwachten van euthanasiezorg. Er moet ruimte zijn voor iemand met een euthanasieverzoek; elk verzoek verdient het om gehoord te worden. De stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie maakt het mogelijk om dit op steeds meer plekken in ons land voor elkaar te krijgen.”

– Ingezonden –

‘Heel veel dank voor deze intense en inspirerende verhalen. Tegenstrijdig, maar ik ervaar ze als leven-gevend.’

Vriend Geer Leijten over de nieuwsbrief *Vrienden voor het leven*.

Colofon

No. 15, winter 2023

Vrienden voor het leven is een uitgave van de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie. De nieuwsbrief verschijnt drie keer per jaar (papier en digitaal). Donateurs ontvangen de nieuwsbrief gratis.

Stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie (VvEE)
Antwoordnummer 286, 1800 VB Alkmaar
070 891 26 21 (ma t/m vrij van 8.30 tot 17.00 uur)
vrienden@expertisecentrum euthanasie.nl
expertisecentrum euthanasie.nl/vrienden

Redactie Elke Swart
Aan dit nummer werkten mee: Madeleine van Kampen, Teus Lebbing, Marijke van Moll, Willeke Stadtman, Riet van Tuil
Fotografie Martijn Beekman
Vormgeving Studio Het Mes
Drukwerk en verzending MEO

Copyright Teksten uit deze nieuwsbrief mogen uitsluitend na schriftelijke toestemming van de redactie worden overgenomen.

